

בא וראה, רשיי מדין עם כל זה לא שככו מכל רעומיהם. אמר דורות שראו שפט יהושע וכל אותם זקנים שראוים היו להעשות נס על ידיהם, אמרו: בעת השעה עומדת לנו. מה עשו? באו לעמלק ואמרו: יש לכם לזכור מה עשו לכם בני ישראל ומה שעש ירושלמי. כתוב שפטם פלמי, שהשmediו אתכם מהעולם. בעת הוא זמן שאין מי שמאן עליים, ואנו יחד אתם, שמאן עליים, ובני מרדין ועמלק ובני קדם וגוי, (שם) מפני מרדין עשו להם בני ישראל את המנחות וגוי. לא היה בעולם מי שיעשה רע בכל כמו מרדין. ואם אמר עמלק - בגלל קנות ברית שהתקרבי לבירתה, ועל זה מקנא הקדוש ברוך הוא קנת עולם שלא נשכח. אמרו, וזה כי זה,

ואין כאן ספק בעולם. פתח ואמר, (דברים כ) ויאמר יי' אליו אל פצץ את מואב וגוי. ויאמר אל, וכי עד עכשו לא דענו ה' אליו, וכי עד עכשו לא דענו שעם משה היה מדבר הקדוש ברוך הוא ולא עם אחר שפטוב ויאמר ה' אליו ? ! אלה לפקה ? אלא את משה צוה הקדוש ברוך הוא שלא להזיק את מואב, אבל אחר לא. לדוד לא צזה את זה, ומשום זה, אליו אל פצץ את משה, מואב, אפללו לתחים קטען שלם, שהרי מכם יצא מי שיטן נקומות לישראל וינקים נקומותיהם, והואה

דוד שבא מרות המואביה. ואל תתגר בם מלחמה, כל דא אתפקד למשה, צוה את משה, אבל לאחר מתר. ואם אמר ליהושע ולזקנים שהיו שהאריכו ימיםAnthony מתר - לא כה, משווים שפלים מבית דין של משה היה, ועוד, שלא יצאו עבדין נאסר להם. ועוד, שאן נאסר למשה אונן מרגליות טובות, שהרי

היא חוי, חייביא דמדין, עם כל דא לא שכיכו מכל בישין דלהון. לבתר דרין דחמי דמיה ייהושע, וכל אינון זקנים דאתחו לערבד נס על ידיהו, אמרו, השפה שעתא קיימא לנו. מה עבדו אותו לגביה עמלק, אמרו אית לכוון לאזכרא, מה עבדו לכוון בני ישראל, ומה לאזכרא, ייהושע תלמידיא דיליה, דשיני לכוון רביהון, השפה היא עצנה דלית בהו מאן מעלה מא, השפה תא דלית בהו מאן דאגין עלייהו, ואנן בתדיינו, דכתיב (שופטים ח) מרדין ועמלק ובני קדם וגוי, (שופטים ו) מפני מרדין עשו להם בני ישראל את המנחות וגוי. לא הוה בעלם, מאן דיעבד בישא בכלא, במדין. ואי תימה עמלק. בגין קנות ברית דקריבו לגביה ברית. ועל דא קני קדשא בריך הוא קנאה עלמין, דלא יתנסי. אמרו וקדאי

הכי היא, ולית הכא ספק באעלמא.

פתח ואמר, (דברים כ) ויאמר יי' אליו אל פצץ את מואב וגוי. ויאמר יי' אליו, וכי עד השפה לא ידען דעם משה הוה ממילל קדשא בריך הוא, ולא עם אחרא, דכתיב ויאמר יי' אליו. אל למה. אלא למשה פקיד קדשא בריך הוא, דלא לאבאasha למו庵. אבל לאחריא לא, לדוד לא פקיד דא, בגין כה אליו אל פצץ את מואב, אפיקלו לתחום צעירא דלהון. דהא מנוייהו יפוק, מאן דיתן נוקמיין ליישראל, ונוקום נוקמייהו,

ואיהו דוד דאתא מרות המואביה.

ואל תתגר בם מלחמה, כל דא אתפקד למשה, הاء לאחריא שרי. וαι תימה, ליהושע ולאיןון זקנים דהוו דאריכו יומין בתיריה שרי. לאו הכא. בגין דכלחו מפי דינא דמשה הו, ומה דאתסר למשה, אתסר להו ועוד דלא נפקו עבדין אינון מרגלאן טבאן, דהא ביומיהון דשופטים נפקא רות. וברתייה